

[Finansministeren.]

problemet, som det ærede medlem ikke knyttede mange kommentarer til. Jeg forstod, at årsagen hertil var, at det ærede medlem mente, at regeringen — jeg tror også, det ærede medlem direkte nævnte mig — var klar over dette investeringsproblems store betydning. Det er jo rigtigt, at vi har et meget voldsomt investeringsproblem, og at der formentlig ikke er uenighed om, at det må søges løst. Det, der er meget betydelig uenighed om, er, på hvilken måde det skal søges løst, og dér kan jeg sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at hvis man vil gå den vej med statsfinanserne, som det ærede medlem har været inde på, må jeg se med pessimisme på mulighederne for i det hele taget at løse investeringsproblemet.

Endvidere var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen inde på spørgsmålet om bevægeligheden på arbejdsmarkedet og udtalte sin beklagelse af, at jeg ikke havde omtalt dette spørgsmål. Nu er der jo grænser for, hvor mange problemer det kan være rimeligt at en finansminister skal fremdrage ved fremsættelsen af finanslovsforslaget. Må jeg om spørgsmålet, nu da det ærede medlem har nævnt det, sige, at jeg egentlig synes, at man for det første tager lidt for håndfast på dette problem og for det andet ligesom går ud fra, at der ingen bevægelighed er på arbejdsmarkedet. Der er jo en ganske betydelig bevægelse på arbejdsmarkedet. Tager vi blot perioden fra 1950 frem til 1956, har landbruget frigjort, som det så smukt hedder, 40 000 helårsarbejdere. Jeg bebrejder ikke det danske landbrug dette; tværtom må det vel ud fra produktive synspunkter siges at være en fordel, hvis man kan opretholde landbrugsproduktionen med en mindre indsats. Men det har jo givet et problem for den øvrige del af erhvervslivet. Det er imidlertid i dette tidsrum lykkedes at opsume disse 40 000 helårsarbejdere inden for den øvrige del af erhvervslivet, dog ikke på den måde, at der ikke er dele af industrien, der har vist tilbagegang. Der har f. eks. i tekstil- og beklædningsindustrien været en nedgang på 15 000 helårsarbejdere. De 55 000 helårsarbejdere, som på denne måde er blevet frigjort, er opsuget med 20 000 helårsarbejdere inden for jern-

og metalindustrien — det er runde tal, jeg nævner — og med 35 000 inden for andre industrielle grene, naturligvis også inden for handel, transport og byggeri.

Jeg har nævnt disse tal, ikke for at bestride, at spørgsmålet om bevægeligheden på arbejdsmarkedet kan have sin store betydning, men for at gøre opmærksom på, at vort arbejdsmarked dog ikke er så ubevægeligt, som man en gang imellem vil gøre det til.

Dernæst vil jeg gerne begrunde, hvorfor jeg tror, man tager lidt for håndfast på problemet. Jeg synes, at man i høj grad betragter bevægeligheden på arbejdsmarkedet ud fra det synspunkt, at arbejdere, der er beskæftiget et sted, meget let skal kunne føres over til beskæftigelse et andet sted, men man glemmer det, der vel i og for sig er den væsentligste baggrund for bevægeligheden på arbejdsmarkedet, nemlig at visse brancher går tilbage ved, at der er større afgang af ældre end tilgang af ung arbejdskraft. Det er særlig denne bevægelighed på arbejdsmarkedet, jeg synes vi skulle hellige os, og jeg kan ikke se, at den har megen forbindelse med de ændringer i arbejdsløshedsunderstøttelsesloven, som man er så interesseret i fra partiet venstre. Dertil kommer det meget væsentlige synspunkt, at det jo ikke er nok at have bevægelighed på arbejdsmarkedet; de arbejdere, der skal bevæge sig hen og have et andet arbejde, skal også have mulighed for at få dette andet arbejde, og en af de væsentligste forudsætninger for, at man kan få større bevægelighed på arbejdsmarkedet, for i det hele taget at kunne inddrage organisationerne i disse drøftelser, er vistnok, at vi fører en politik, der giver så høj beskæftigelse som vel muligt; begynder man at få større arbejdsløshed, tror jeg også, at bremserne slås i for fremskridt på dette område.

Endelig nævnte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen inflationsproblemet, og det var det ærede medlem hr. Thestrup også inde på. Det vil jeg gerne vente med at sige lidt om, til jeg kommer ind på, hvilken virkning for vor økonomi de begivenheder, som nu sker ude i verden, kan tænkes at få. Begge de ærede medlemmer stillede mig dog det direkte spørgsmål, hvorledes det skulle gå med sparebeviserne